

przedstawia inspirowaną powieścią Hannelore Hippe „Eiszeiten”
opowieść o wielkiej historii i (nie)małych kłamstwach

DWA ŻYCIA

Scenariusz i reżyseria Georg Maas
Niemcy / Norwegia 2012, 97 min.

Niemiecki kandydat do Oscara 2013
Nagroda Główna dla Najlepszego Filmu
Festiwal Filmowy Biberach 2012

PREMIERA 25 PAŹDZIERNIKA 2013

DYSTRYBUCJA

Aurora Films

Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa, Poland, tel. +48 22 405 41 46
Dystrybucja: **Anna Dziewulska** e-mail: dystrybucja@gingercore.pl

PR & MARKETING

METEORA FILMS sp. z o.o.

Adres korespondencyjny: ul. Radziwie 7 lok. U03B, 01-164 Warszawa

Media & PR - **Małgorzata Borychowska** tel. 696 485 303, e-mail: malgosia@meteorafilms.pl

Marketing - **Katarzyna Kobylińska** tel. 600 051 516, e-mail: kasia@meteorafilms.pl

AURORA FILMS S.C.

przedstawia produkcję
Zinnober Film, Helgeland Film, B & T Film we współpracy z Degeto Film,
ApolloMedia, TV2, C More Entertainment i FUZZ

TWO LIVES

Tytuł oryginalny: ZWEI LEBEN

Twórcy filmu:

Reżyseria: Georg Maas

Scenariusz: Georg Maas, Christoph Tolle,
Ståle Stein Berg, Judith Kaufmann

Zdjęcia: Judith Kaufmann

Montaż: Hansjorg Weissbrich

Muzyka: Christoph M. Kaiser & Julian Maas

Dźwięk: Thomas Angell Endresen

Scenografia: Bader El Hindi

Kostiumy: Ute Paffendorf

Produkcja: Dieter Zeppenfeld, Axel Helgeland, Rudi Teichmann

Występują:

Juliane Kohler **Katrine Evensen Myrdal**

Klara Manzel **Katrine Evensen (młoda)**

Liv Ullmann **Ase Evensen**

Sven Nordin **Bjarte Myrdal**

Julia Bache-Wiig **Anne Myrdal**

Ken Duken **Sven Solbach (prawnik)**

Rainer Bock **Hugo**

Vicky Krieps **Kathrin Lehnhaber**

i inni

Nagrody / festiwale:

2013 NIEMIECKI KANDYDAT DO OSCARA

2012 Festiwal Filmowy Biberach – **Nagroda Główna dla Najlepszego Filmu**

2013 Międzynarodowy Festiwal Filmowy Transatlantyk – sekcja Nowe Kino Niemieckie (New German Cinema)

2013 Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Cannes

2013 Międzynarodowy Festiwal Filmowy Emden – **Nagroda Publiczności**

2013 Festiwal Filmowy w Göteborgu – udział w konkursie Międzynarodowych Debiutów Fabularnych (International Debut Award)

2013 Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Seattle – sekcja Współczesne Kino Światowe (Contemporary World Cinema)

2013 Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Palm Springs – sekcja Współczesne Kino Światowe (World Cinema Now)

2013 Stony Brook Filmfestival, Nowy Jork, film zamknięcia festiwalu

2013 Four Lakes Filmfestival, Bawaria, Niemcy

2013 Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Szanghaju

2013 Audi Festival Kina Niemieckiego w Australii – zwycięzca Nagrody Publiczności oraz film otwarcia festiwalu w Sydney, Melbourne, Adelaide, Brisbane

2012 Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Bergen

2012 Kinofilmfest Lünen - film otwarcia

2012 Nordic Film days Lübeck

2012 Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Braunschweig

Opis filmu:

Europa, rok 1990. Wieści na temat upadku muru berlińskiego docierają do uszu dojrzałej Katrine (Juliane Kohler) – żony, matki i babci. Mimo, że Katrine płynnie mówi po norwesku i na północy Europy mieszka od dwudziestu lat, urodziła się we Wschodnich Niemczech i wychowała w tamtejszym sierocińcu. Na kartach rodzinnej historii jest zapisane, że matkę, Asę (Liv Ullmann), Katrine odnalazła po wielu ciężkich próbach i dramatycznej ucieczce z NRD przez Morze Bałtyckie.

Spokój domowego ogniska, które Katrine stworzyła z kochającym mężem Bjarte (Sven Nordin) i córką Anne (Julia Bache-Wiig) zaburza jednak pojawienie się ambitnego prawnika (Ken Dukan). Mężczyzna prowadzi śledztwo w sprawie dzieci Lebensbornu. Katrine okazuje się jednym z nich – dzieckiem, które trafiło do sierocińca za to, że narodziło się ze związku Norweżki i Niemca podczas II Wojny Światowej. Duken chce, by Katrine wspólnie z matką

zeznawała w procesie przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w Strasburgu. Katrine stara się jednak zaprzeczyć faktom, sama zaczyna drażnić historię, grzebać w archiwach i spotykać się z ludźmi, których nigdy w życiu miała już nie oglądać. Jej zachowanie sugeruje, że historia nie jest tak prosta, jak mogło się wydawać, a prawdziwy dramat dopiero się zaczyna...

Słowo od reżysera:

„W historii o Katrine najbardziej fascynowało mnie...

.... to, że jest to opowieść pełna suspense, której akcja wciąż skręca w najbardziej nieoczekiwane strony. Nigdy nie możemy być pewni, że wiemy, co czeka nas za rogiem. Oczywisty jest tylko fakt, że rdzeniem fabularnych wydarzeń jest sekret, który staramy się odkryć. Czujemy to od początku, ale dopiero w ostatnich sekwencjach rozsypane fragmenty historii, niczym puzzle, układają się w całość ujawniając, jak wygląda krajobraz zdarzeń.

Psychologiczna złożoność postaci i wielowarstwowość opowieści o nich fascynowała mnie przez lata. Główna bohaterka jest zarazem katem jak i ofiarą, która zostaje postawiona przed trudnym dylematem na przekór własnej woli. Podobnie jak jej bliscy, jest postacią tragiczną, która szuka szczęścia w terażniejszości, choć nie może uwolnić się od duchów przeszłości. W trakcie pisania scenariusza po głowie ciągle chodziły mi pytania dotyczące idei tożsamości: Co jest prawdą, a co kłamstwem? Czego nie wiem o innych...? ”.

Kadr z filmu

„Powieść...

...była bazą scenariusza, ale szybko wspólnie z autorką „Eiszeiten” – Hannelore Hippe oraz moimi współscenarzystami (Christophem Tołlle, Stałle Stein Berg i Judith Kaufmann) przepisaliśmy ją praktycznie od początku i przyjęliśmy zupełnie nowy punkt widzenia. Nie sędę, żeby ktoś dokonał tego wcześniej: powieść i film opowiadają tę samą historię, ale narzędziami narracji są zupełni odmienni bohaterowie oraz inne sceny”.

„Research...

...był dokonany głównie przez autorkę powieści, Hannelore Hippe, która skupiła się na analizie niewyjaśnionych morderstw w Bergen oraz badaniu archiwów procesu, jaki w imieniu dzieci Lebensbornu, został wytoczony norweskiemu rządowi. Poza tym oglądałem filmy, czytałem książki oraz wspólnie z Christophem Tołlle rozmawialiśmy z badaczami specjalizującymi się w temacie. Odwiedziliśmy też dzieci Lebensbornu mieszkające nieopodal Sonnenwiese Heim w Saksonii i słuchaliśmy druzgocących opowieści na temat ich losów oraz desperackich prób odnalezienia matek. Wiele spośród tych historii wykorzystaliśmy podczas pracy nad filmem. Nawet jeśli nie są opowiedziane wprost, ukrywają się w szczegółach. Spotykałem się również z byłymi agentami STASI – m.in ze sławnym podwójnym agentem Warnerem Stillerem, który w detalach opowiedział mi swoją historię”.

„STASI, Naziści, Lebensborn...

...to elementy oraz idee, które napędzają narrację. Naziści byli autorami potępianego rozróżnienia między Żydami i Aryjczykami, które stanowiło ogniwo konfliktu uruchamiającego ukazaną w filmie tragedię. W tym samym czasie jednak Norwegowie z równą pogardą podzielili kobiety na te, które wchodziły w związki z Niemcami (co było uznawane za zdradę) oraz te, które nie ośmieliły się związać z oprawcami. Dzieci „niemieckich kurw” były uznawane przez norweski rząd za „bezwartościowe owoce wstydu”. Agenci STASI wykorzystali norweską nienawiść do własnych celów...”.

Kadr z filmu

„Polityka...

...w fabule „Two Lives” jest kłamstwem. Narracyjna struktura filmu jest skierowana przeciw ideologii, która nakłania do legitymizowanego przez prawo, ale bazującego na uproszczeniach osądzania innych ludzi. Chciałbym, byśmy podczas oglądania filmu wciąż zadawali sobie pytanie: co my zrobilibyśmy w sytuacji, w jakiej postawieni są bohaterowie filmu? Po czym uznali, że nie ma jednej, jasnej odpowiedzi.

Zależało mi na tym, żeby skłonić widza do aktywnej percepcji i zainspirować go do widzenia rzeczy nowych lub spojrzenia na znane z innej perspektywy. Staram się, żeby moje filmy reprezentowały pewien etos i zajmowały określone stanowisko w danej sprawie. Ujawniam je zarówno na poziomie fabuły jak i w sposobie, w jaki jest ona opowiedziana. W moim mniemaniu „Two Lives” jest innowacyjnym filmem politycznym. Określiłby go również mianem filmu anty-wojennego”.

„Portret Innego...

...praca nad moim poprzednim filmem „NeuFundLand” zwróciła moją uwagę na to, że mamy tendencję do malowania portretów Innego. Kategoryzujemy ludzi i wkładamy ich do szufladek. Świat byłby zbyt skomplikowany, gdybyśmy tego nie robili. Nie zmienia to faktu, że takie zachowanie prowadzi do popełniania fundamentalnych błędów. Powinniśmy więc być gotowi na ciągłe redefiniowanie naszych sądów. Nie robimy tego jednak, by świat wokół nas się nie skomplikował. Łatwiej nam przekonywać innych do własnych, nawet fałszywych sądów. Jeśli ktoś wymyka się formie, jaką dla niego przygotowaliśmy, wolimy go zlekceważyć lub wykluczyć. Z podobnych wątków uszyta jest fabuła „Two Lives” – rodzina Katrine nie widzi jej takiej, jaką ona naprawdę jest”.

„Kolorystyka kadrów...

...jest efektem współpracy scenografa, Badera El Hiediego, operatorki Judith Kaufmann i kostiumografki Ute Paffendorf. Zależało nam na zredukowaniu palety barw do kilku tonacji przy jednoczesnym zachowaniu ciepłych barw. Widz powinien czuć się komfortowo zarówno w rodzinie, jak i w domu Katrine. Dzięki temu jej sytuacja wyda mu się jeszcze bardziej dramatyczna i oderwana od codzienności, zagrażająca ciepłu domowego ogniska”.

Georg Maas, reżyser

Prasa o filmie:

Pełen niuansów występ aktorski Juliane Kohler jest jak ucieleśnienie delikatnego pęknięcia między przeszłością a teraźniejszością.

Sarah Ward, ARTSHUB
(www.au.artshub.com)

[Katrine] schwyta w sieć kłamstw, prawników i byłych agentów STASI, jest ofiarą łańcucha dramatycznych wydarzeń, które trzymają widza na krawędzi krzesła. (...)
Fani takich filmów jak „Zawód: Szpieg” (2001) docenią brak spektakularnych akcji i oszłamiającą dramaturgię tego filmu.

HECKLER MAGAZINE
(www.heckler.com.au)

[Georg Maas] wydaje się znacznie mniej zainteresowany II Wojną Światową, niż losem Niemców, którzy musieli przedrzeć się przez wojenną pożogę (...) nie opowiada wyłącznie o jednej kobiecie, ale o społeczeństwie próbującym wylizać rany (...). [„Two Lives”] to fascynująca historia, z jednej strony skomplikowana na tyle, by zmusić widza do ciągłej gry w zgadywanki, z drugiej prawdopodobna do tego stopnia, że może on całkowicie się w niej zanurzyć. Subtelna wspaniałość norweskiego krajobrazu doskonale zgrywa się z tonem filmu; to miejsce, gdzie piękno bywa groźne: można zrobić o jeden krok za daleko i spadając w przepaść stracić życie.

Warren Catrell, SCENE STEALERS
(www.scene-stealers.com)

To fascynujące spojrzenie na perfidię powojennego aparatu szpiegowskiego NRD.

Ken Rudolph, LETTERBOXD
(www.letterboxd.com)

Biogram twórcy:

Georg Maas urodził się w 1960 roku w Aachen. Zanim rozpoczął studia na wydziale reżyserii German Film & Television Academy w Berlinie (1984-1991), trudnił się stolarstwem i pracował z bezdomną młodzieżą. Zajęcia uniwersyteckie wzbogacał uczestnictwem w warsztatach prowadzonych m.in. przez Istvána Szabó, Tildę Swinton, Krzysztofa Kieślowskiego i Wojciecha Marczewskiego na Europejskiej Akademii Filmowej. W 1997 roku współtworzył i organizował aktorsko-reżysersko-autorskie laboratorium (S.R.A.L.) w Berlinie. W 2003 roku zakwalifikował się do uczestnictwa w programie „Step by Step” umożliwiającym pracę nad developmentem swojego projektu w Master School Drehbuch. W 2006 uczestniczył w europejskim programie szkoleniowym EKTRAN w Wajda Studio. „Dwa życia” to jego drugi fabularny film

pełnometrażowy.

WYBRANA FILMOGRAFIA:

2012 *Dwa życia*, reż. / scen.

2010 *The Buddah Walla* (doc.), reż. / scen. / zdj.

2009 *The Real World of Peter Gabriel* (doc.), reż.

2003 *NeuFundLand*, reż./ scen.

1998 *Pathfinder* (doc.), reż./ scen.

1995 *Escaped* (doc.), reż. / scen. / montaż

1994 *The Ohter Universe of Klaus Beyer* (doc.), reż. / scen. / zdj. / montaż